

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **N. V.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Těšitelem, advokátem se sídlem třída Edvarda Beneše 1527/76, Hradec Králové, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2019, čj. OAM-74/LE-LE05-ZA21-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 11. 2020, čj. 28 Az 23/2019-68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci Mgr. Tomáši Těšitelovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 400 Kč**, která mu bude proplacena do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce požádal v České republice o udělení mezinárodní ochrany, žalovaný však jeho žádosti nevyhověl a mezinárodní ochranu mu neudělil. Žalobce se proti rozhodnutí žalovaného bránil žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové. Krajskému soudu se ovšem nepodařilo zjistit místo žalobcova pobytu, a tak řízení o žalobě zastavil [§ 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 33 písm. b) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

[2] Žalobce (stěžovatel) napadl usnesení krajského soudu kasační stížností. Namítá v ní, že krajský soud nevyvinul dostatečné úsilí ke zjištění místa stěžovatelova pobytu.

[3] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[4] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[5] Podle § 33 písm. b) zákona o azylu krajský soud *řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení mezinárodní ochrany (žalobce)*.

[6] NSS už v rozsudku ze dne 25. 2. 2004, čj. 2 Azs 16/2004-45, zdůraznil, že smyslem tohoto ustanovení je „*umožnit soudům nezabývat se meritorně azylovými návrhy těch*

účastníků, kteří již zmizeli ze zorného pole orgánů veřejné moci České republiky a kteří již pravděpodobně nejsou ani v dosahu jurisdikce České republiky“. Soudy však musí při zjišťování pobytu žadatele (žalobce) vyvinout patřičné úsilí, jejich postup nesmí být jen formální (rozsudek ze dne 26. 5. 2005, čj. 7 Azs 271/2004-58, č. 707/2005 Sb. NSS). Pokud soud ověřuje údaje o místě pobytu žadatele o mezinárodní ochranu, je namístě učinit dotazy přinejmenším u žalovaného a u Ředitelství služby cizinecké policie. Jedná se totiž o dva orgány, které mají podle zákona o azylu vést evidenci místa pobytu žadatelů o azyl (rozsudky ze dne 6. 8. 2009, čj. 8 Azs 26/2009-45, a ze dne 25. 10. 2018, čj. 4 Azs 169/2018-31).

[7] V nyní řešené věci krajský soud postupoval v souladu s uvedenou judikaturou. Dne 16. 10. 2020 se dotázal na místo stěžovatelova pobytu žalovaného, cizinecké policie i Správy uprchlických zařízení Ministerstva vnitra. Všechny tyto orgány mu odpověděly, že stěžovatel byl naposledy ubytován v pobytovém středisku v Kostelci nad Orlicí, a to do 12. 8. 2020, kdy středisko svévolně opustil (viz odpovědi ze dnů 19. až 21. 10. 2020). Žalovaný a Správa uprchlických zařízení navíc uvedli, že nemají žádné informace o místě stěžovatelova současného pobytu. Krajský soud se dne 27. 10. 2020 dotázal na stěžovatelův pobyt také stěžovatelova ustanoveného zástupce. Rovněž ten soudu odpověděl (dne 29. 10. 2020), že mu místo stěžovatelova aktuálního pobytu není známo. Krajský soud tedy vynaložil dostatečné úsilí k tomu, aby zjistil stěžovatelovo místo pobytu. Nebylo nutné, aby prověřoval veškeré adresy, na nichž stěžovatel v minulosti pobýval, či lustroval jeho kontakty (telefonní čísla, e-mailové adresy), jak stěžovatel požaduje.

[8] Krajský soud ani neměl zjišťovat důvody, pro které stěžovatel opustil pobytové středisko. Rozsudek 7 Azs 271/2004, který stěžovatel cituje v kasační stížnosti, se vztahoval k odlišné situaci, v níž se účastník skutečně (byť příležitostně) zdržoval v místě uváděného bydliště na soukromé adrese.

[9] Stěžovatel také pominul, že § 33 písm. b) zákona o azylu od 13. 10. 2005 neobsahuje podmínku, že řízení lze zastavit, jen když pobyt účastníka nelze zjistit nejméně po dobu 90 dnů.

[10] NSS je tedy přesvědčen, že v této věci nevystala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Soud ani hrubě nepochybil při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost odmítl pro nepřijatelnost (§ 104a s. ř. s.). Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[11] Stěžovateli byl usnesením krajského soudu ze dne 29. 4. 2019 ustanoven advokát, který jej zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Odměnu za zastupování v tomto případě hradí stát (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). NSS přiznal ustanovenému zástupci odměnu za jeden úkon právní služby, a to sepsání a podání kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif)], za který mu náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], a 300 Kč jako paušální náhrada hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), celkem tedy 3 400 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. dubna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu